

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Bona Volvntas Optimæ Consentiens. Seu De Sequendo In Omnibus Ductu Providentiæ Diviniæ

Foullon, Jean E.

Leodii, 1657

IV. Et definitiones ex iisdem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54992](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54992)

capite 19. nominavit militiam cæli: eum exercitum armat, exarmátve, & in ordines suos cogit summus Imperator DEUS.

IV. *Et definitiones ex iisdem.* Philoni adeò placuerunt Aristotelicæ istæ imagines, ut ternas mutuatus suis de DEO scriptis inferuerit, binas libro de Abraham, tertiam libro de Monarchia. Nam ibi Deum nominat, τοῦ κόσμου ἡνιόχον καὶ κυβερνήτην, *Mundi aurigatorem & gubernatorem*: hîc ait, ex mundi motibus ordinatis DEUM rectorem intelligi, quomodò ex civitate benè composita agnosci sapientem magistratum. Sed Infidelium potiùs alterum audiamus Senecam. Quamquam alii Christianum fuisse velint: Christianè equidem loquitur, maximè ubi agit de Providentia Numinis, cui librum totum inscripsit, & sparsim plurima & significantissima operibus aliis intexuit. Aliquot solùm versus ad specimen ex libris Naturalium quæstionum transscribam. Sub primi libri initium inter multa de DEO præclara hæc habet. *Quid est Deus? Mens*

Vniversi.

*Universi. Quid est Deus? Quod vides totum
 & quod non vides totum. Sic demum ma-
 gnitudo sua illi redditur, quâ nihil majus ex-
 cogitari potest, si solus est omnia, opus suum
 intra & extra tenet. Quid ego interest inter
 naturam Dei & nostram? Nostri melior pars
 animus est: in illo nulla pars extra animum,
 totus ratio est. Audis DEUM dici omni-
 scium, omnitenentem, omnia ratione
 administrantem, invisibilem in se, visibi-
 lem in suis, animam vegetatricem Uni-
 versi. Ad hæc opinor, verba respexit
 Plinius lib. 2. cap. 7. luculentissimè de
 DEO locutus, utinam constantiùs: Deus
 . . . totus est sensus, totus est visus, totus au-
 ditus, totus animæ, totus animi, totus sui.
 Forfan & hæc Senecæ de illo meminerat
 lib. 2. Naturalium quæstionum. Vis illum
 fatum vocare? Non errabis: hic enim est ex
 quo suspensa sunt omnia, causa causarum.
 Vis illum Providentiam dicere? Rectè dices:
 est enim cujus consilio huic mundo providetur,
 ut inconcussus eat, & actus suos explicet.
 Vis illum naturam vocare? Non peccabis: est
 enim ex quo nata sunt omnia, cujus spiritu
 vivimus.*

vivimus. Vis illum vocare mundum? Non falleris: ipse est enim totum quod vides, totus suis partibus inditus, & se sustinens vi sua.

V. *Anima humana sensus de Providentia.* Quid autem miremur, illos priscae philosophiæ genios tam magnificè pronuntiasse, quandoquidem, uti Prosper, seu quis alius est scriptor Poëmatis de Providentia, cecinit, *Esse omnes sensere Deum, nec defuit ulli Auctorem natura docens, neque auctorem modò, sed & motorem ac rectorem perpetuum?* Demonstrare illud non possim efficacius ac potentiùs, quàm Tertulliani verbis in Apologetico ad Scapulam: *DEUM universo præsidere, vultis ex ejus operibus tot ac talibus, quibus continemur, quibus sustinemur, quibus oblectamur, quibus exterremur, vultis ex animæ ipsius testimonio comprobemus?* Quæ licet carcere corporis pressa, licet libidinibus & concupiscentiis evigorata, licet falsis Diis ex ancillata, cum tamen respiscit, ut ex crapula, ut ex aliqua valetudine, & sanitatem suam paritur, Deum nominat: hoc solo propriè, quia hic unus
Deus,